

Budapest, 2019. június 17.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. ... képviselt dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dr. Izsáki Orsolya Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Izsák Orsolya) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe.) III. rendű, IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe.) V. rendű, VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe.) VI. rendű és VII.rendű alperes neve (VII.rendű alperes címe.) VII. rendű alperesek ellen személyes adat törlése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. december 7. napján kelt 15.P.20.167/2018/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 75.000 (hetvenötezer) forint+ áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesek a ... Intéző Bizottságának (IB) tagjai.

A társasház 2018. január 15-én rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen részt vett a felperes is, mint az egyik tulajdonos képviselője ellátó ügyvédi iroda ügyvédje. A közgyűlés megkezdését követően az intéző bizottság elnöke szavazásra tette fel azt a kérdést, hogy a jelenlevők hozzájárulnak-e a közgyűlés hanganyagának diktafonnal történő rögzítéséhez. A felperes tiltakozott a felvétel ellen, a többség igennel szavazott. A teremben két diktafonra rögzítették a közgyűlésen elhangzottakat.

A felperes 2018. március 12-én az IB-hoz címzett e-mailjében utalva arra, hogy a felvételt beleegyezése nélkül készítették, tájékoztatást kért az adatkezelés kapcsán, valamint kérte a hangfelvétel törlését. A társasház 2018. április 9-én válaszolt az adatigénylésre, és a kérelemre akként, hogy az IB egyhangú határozata értelmében a hangfelvételt nem törlik, mert a társasházi közgyűlések többéves gyakorlatának megfelelően a tulajdonosi közösség által elfogadott módon készült. A társasház intéző bizottsága 2018. június 8-án döntött a hangfelvétel törléséről mind a két diktafonról, mivel elkészült a 2018. január 15-i rendkívüli közgyűlés írásos jegyzőkönyve, így a

hangfelvételre már nem volt szükség. Az üzemeltetési igazgatóság hivatalos helyiségében az ügyvezető jelenlétében és utasítására törölték a hangfelvételeket.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket a felperes személyes adatainak - a felperesről 2018. január 15. napján készült hangfelvételének - törlésére, valamint a perköltség megfizetésére.

Előadta, hogy az alperesek hozzájárulása nélkül készítették, tárolják és kezelik a hangfelvételt, rajta a felperes hangfelvételét, azaz a felperes személyes adatait.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Azzal védekeztek, hogy a felperes a pert nem a megfelelő alperessel szemben indította meg, mivel a hangfelvételt nem az alperesek készítették, annak elkészítését a társasház közgyűlése jelenlévő tulajdonostársai közgyűlési határozattal rendelték el. Az alperesek természetes személyek, akik a felvétel vonatkozásában, döntési jogkörrel nem rendelkeznek. Döntési jogkörrel a társasház rendelkezik, melynek képviselőjét az IB elnöke látja el. Hivatkoztak arra is, hogy a társasház időközben törölte a felperes számára sérelmes felvételt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 250.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a tényállást a felperes és a II. rendű alperes személyes előadása és a becsatolt iratok alapján állapította meg. A felek egyező előadása alapján azt állapította meg, hogy a rendkívüli társasházi közgyűlésről a többségi szavazat értelmében a közgyűlésen elhangzottakról hangfelvétel készült, amely ellen a felperes tiltakozott és a felperes kérte a személyi adatainak a hangfelvételtől való törlését.

Az elsőfokú bíróság a döntését megalapozó jogszabályok körében ismertette az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 9. pontját, 14. § c) pontját, 17. § (2) bekezdés b) pontját, valamint a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (Társasházi tv.) 27. § (2) bekezdését.

Megállapította, hogy az adatkezelésre vonatkozó döntést a társasházi közösség legfőbb döntéshozó szerve a közgyűlés hozta meg a Társasházi tv. 27. § alapján, amikor akként határozott, hogy a közgyűlésen elhangzottakról hangfelvételt készít. Meghatározta ezáltal az adatkezelés célját is, azaz az ott elhangzottak rögzítését. A közgyűlési döntések végrehajtását a Társasházi tv. 27. § (2) bekezdése értelmében az intéző bizottság végzi. Ezzel szemben az alperesek a perben, mint magánszemélyek jelentek meg. Az Info tv. 3. § 9. pontja értelmében ugyanakkor az alperesek, mint magánszemélyek nem minősültek adatkezelőnek, így az adatok törlésére sem jogosultak. A fentiekre tekintettel a felperes keresetét elutasította. A perköltségről a Pp. 83. §, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján határozott, az ügyvédi munkadíjat a pertárgyértékre, a két beadványra és egy tárgyalási napra tekintettel mérsékelte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesek keresettel egyező marasztalását. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását és a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegének 38.100 forintra történő mérséklését.

Az elsőfokú bíróságtól a Pp. 369. § (1) bekezdése és (3) bekezdés a), c)-e) pontjaira hivatkozva kérte a felülbírálati jogkör gyakorlását.

Fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott egyrészt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen következtetett az alperesek adatkezelői minőségének hiányára. Hivatkozott arra, hogy az Info tv. rendelkezéseit a 95/46/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban kellett vizsgálni, melyre vonatkozóan figyelembe kell venni az adatvédelmi munkacsoport 2010. február 16. napján

elfogadott 1/2010. számú, az adatkezelő és az adatfeldolgozó fogalmával részletesen foglalkozó véleményét (Munkacsoporti Vélemény). Ennek értelmében három fő alkotóelemet kell megvizsgálni: természetes vagy jogi személy vagy bármely más szerv (1), amely önállóan vagy másokkal együtt (2) meghatározza a személyes adatok feldolgozásának céljait és módját (3). Érvelése szerint, az Info tv. 3. § 9. pontja átveszi az irányelv meghatározását, azonban a harmadik alkotóelem kapcsán pontosítja azt. Hivatkozott arra, a NAIH joggyakorlata és a Munkacsoporti Vélemény alapján, hogy az Info tv. hivatkozott pontjában szereplő definíciós elemek nem konjunktív feltételeket tartalmaznak.

Kiemelte, hogy annak meghatározásánál, hogy ki határozza meg az adatkezelést első lépésben azt kell vizsgálni, hogy miért történik az adatkezelés, ki kezdeményezte. Nem annak van jelentősége, hogy a jogszabályi rendelkezések alapján ki határozhatja meg jogszerűen az adatkezelés célját, hanem annak, hogy ténylegesen ki határozta meg.

Hangsúlyozta, hogy alapvető kérdés az, hogy milyen részletességgel kell valakinek meghatározni a célokat és a módokat ahhoz, hogy adatkezelőnek tekintsék. Ezzel összefüggésben pedig az, hogy az irányadó jogszabályok milyen mozgásteret engednek egy adatfeldolgozónak. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban a felek egyezően adták elő, hogy az alperesek egyhangú IB határozat formájában rendelkeztek arról, hogy a személyes adatait rögzítik, majd a felperes kérése ellenére a hangfelvételt nem törlik, továbbá a hangfelvételt milyen keretek között fogják felhasználni, illetve továbbítani harmadik személy részére. Ugyancsak nem vitás, hogy a felperes személyes adatait alperesek döntése alapján kezelték, illetve kezelik. Továbbá az alperesek a 2018/088. számú IB határozat keretében egyhangú szavazattal döntöttek arról 2018. június 8. napján, hogy felperes személyes adata törlésre kerüljön.

Mindezek alapján nem lehet vitás, hogy az adatkezelési célt és módot kizárólag az alperesek határozták meg, a valós döntési helyzetben alperesek voltak, függetlenül attól, hogy adatkezelési művelettel kapcsolatban döntéseiket IB tagként, társasházi tisztségviselőként hozták és a döntéseik végrehajtásával mely adatfeldolgozót bízták meg.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az adatkezelés kapcsán kizárólag a 2018. január 15. napján készült hangfelvétel rögzítését vizsgálta és egyáltalán nem értékelte, hogy az alperesek későbbiek során milyen adatkezelési műveleteket végeztek.

Arra is hivatkozott, hogy a társasház az érintett magatartások idejében hatályos alapító okirata és SZMSZ-e nem ruházták fel adatkezelői feladatokkal az IB-t, mint testületet, illetve az IB tagjait az újonnan megalkotott szabályzat rendelkezése alapján és a régi alapján sem a társasház az adatkezelő.

A társasháznak 2018. augusztus 15. napja előtt nem volt semmilyen előírása szabályzat az adatkezelési műveletekről, amennyiben a társasház nevében eljáró ügyvéd tagok bármilyen adatkezelési műveletet végeztek 2018. október 12. napja előtt azt a közgyűlés jóváhagyása és felhatalmazása nélkül folytatták, így ezen műveletek kapcsán nem tekinthető a társasház, mint szervezet adatkezelőnek.

Hivatkozott a munkacsoporti vélemény kapcsán arra, hogy nemcsak a személyes adatok feldolgozásának technikai módozataira utal a mód, hanem a feldolgozás mikéntjére is, amelybe olyan kérdések tartoznak, mint hogy milyen adatokat kell feldolgozni, mely harmadik felek férhetnek hozzá ezekhez az adatokhoz, mikor kell törölni az adatokat, az alperesek az adatkezelés céljának meghatározásán felül önállóan döntöttek az adatkezelés módjának alapvető elemeiről is, amelyet a felperes részére küldött levél tartalma kétséget kizáróan bizonyított.

Vitatta azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy a közgyűlés többségi határozattal elrendelt adatkezelése az adatkezelés célját is meghatározta volna. A közgyűlési jegyzőkönyvből egyértelmű, hogy a szavazást megelőzően az IB elnöke semmilyen adatkezelési célt nem határoz meg, csupán tényként közli a napirendi pontban nem szereplő kérdésről történő szavazás tényét, majd a szavazás

eredményét. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet következtetései az adatkezelések adatkezelő személy tekintetében megalapozatlanok.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni az adatkezelési műveletek körében a hangrögzítés elkészítésén túlmenően a hanganyag tárolását, a 2018/044. számú IB határozat meghozatalát a hanganyag másolásáról és kiadásáról és a felperesi törlési kérelem elutasítását. Az elutasító válaszban megnevezett adatkezelési cél meghatározását, a 2018/088. számú IB határozat meghozatalát és ennek a végrehajtásáról szóló jegyzőkönyvet. Megítélése szerint ezek összességében az alperesek adatkezelői minőségét alapítják meg és azt igazolják, hogy ténylegesen az alperesek társasházi felhatalmazás nélkül hozták meg ezeket az adatkezelési műveleteket. Az alperesek az adatkezelési cél és mód meghatározása során ezért adatkezelőként jártak el.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adott magyarázatot arra, hogy az alperesek magánszemélyként miért nem tekinthetők adatkezelőnek, mi a releváns különbség az alperesek, mint magánszemélyek, továbbá az alperesek, mint a társasház IB tagjai között. Hivatkozott arra, hogy együttes adatkezelők voltak az alperesek, egymással nagyon szoros viszonyban álltak a döntéseik meghozatala során, felelősségük nem különbözött egymástól.

A bizonyítékok értékelése körében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, hogy a felperes személyes adatai a peres eljárás megindítását követően törlésre kerültek. Érvélése szerint a II. rendű alperes nyilatkozatából megállapítható, hogy az alperesek által ellenkérelem mellékleteként becsatolt A/12. számú és a viszontválasz mellékleteként becsatolt A/13. számú iratok nem tartalmazhatják a felperes személyes adatainak teljes körű törlését, hiszen a másolati példányok és a számítógépen lévő adat végleges törléséről az alperesi nyilatkozatok nem rendelkeznek.

Álláspontja szerint az adatkezeléssel összefüggő részletes tájékoztatás hiányában nem lehetett megállapítani, hogy a hangfelvételeket az üzemeltetési igazgatóság hivatalos helyiségében Kis Ferenc ügyvezető jelenlétében és utasítására Kocsis Istvánné törölte.

Sérelmezte a bizonyítékok körének értékelése tekintetében, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem tartalmazza a felperesi alaki kifogások elbírálását az alperes viszontválaszával kapcsolatban, illetve az alperesi viszontválasz A/13. számú melléklete kapcsán. A felperes válasziratában is kifejtett érvei szerint az alperesek a Pp. 275. § rendelkezéseivel ellentétesen indítványozták a bizonyítást, ezért a Pp. 276. § (4) bekezdés a) pontja alapján mellőzni kellett volna az alperesek által indítványozott bizonyítás elrendelését.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem határozta meg egyértelműen az általa sérelmezett adatkezeléssel kapcsolatosan az adatkezelő személyét. A Társasházi tv. 3. § (1) bekezdésével kapcsolatos érvelésére az ítélet nem reagált.

Hangsúlyozta, hogy a társasház a személyes adat törlésére alapított perben a Pp. 33. §-ában meghatározott perbeli jogképességgel nem rendelkezik, ilyen perben fél nem lehet. Ugyanezen érvek miatt az IB, mint szervezet szintén nem perelhető.

Hivatkozott arra is, hogy az alperesek nem tettek eleget a bizonyítási kötelezettségüknek. Nem bizonyították az Info tv. 22. § (2) bekezdésének megfelelően, hogy az adatkezelésük a jogszabályoknak megfelelő volt. Az Info tv. 22. § (2) bekezdése alapján az alpereseket adatkezelőként kellett volna értékelni, vagy lehetőséget kellett volna adni alperesek számára a megfelelő alperes perbe állításának kezdeményezésére.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet az indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. Nem tartalmazza a Pp. 346. § (4), (5) bekezdéseiben meghatározott minimális kellékeket, így a megállapított tényeket és a jogi indokolást. Nem állapítható meg az ítélet indokolásából, hogy a bizonyítékok mérlegelésénél, a tények megállapításánál a bíróság mely adatokat vett irányadónak, továbbá mely okok alapján nem találta bizonyítottnak a bíróság az alperesek adatkezelői minőségét. Nem tartalmazta azon jogszabályokat, illetve azok értelmezését, amely alapján az alperesek adatkezelői minőségét magánszemélyként nem látta megalapozottnak és a perbeli jogképességgel rendelkező adatkezelőt sem indokolta meg, nem jelölte meg.

A perköltségre vonatkozó rendelkezés tekintetében kérte, hogy az alperesi ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság csökkentse az alábbiakra figyelemmel. A keresetlevelének alperesek által történt átvételét követően kapott felperes tájékoztatást adatainak törléséről. Az iratok alapján az is megállapítható, hogy az alperesek a törléssel kapcsolatban az ellenkérelemben, majd a viszontválaszban, végül az érdemi tárgyaláson nyilatkoztak, ezért a kereset leszállítására nem volt korábban lehetősége. Megítélése szerint a Pp. 86. § (2) bekezdése értelmében alperesek perbeli cselekményeikkel indokolatlanul késedelmeskedtek, felperesnek feleslegesen a perköltség körébe tartozó költséget okoztak, amelyeket a per eredményére tekintet nélkül kötelesek viselni, illetve megtéríteni.

Hivatkozott a Fővárosi Ítélet tábla egy jelen perhez hasonló adattörlési ügyben született végzésére, amelyben a másodfokú bíróság 38.100 forint összegű munkadíjat állapított meg a pernyertes fél részére. Hivatkozott arra is, hogy a per eldöntése kizárólag jogkérdésnek tekinthető, terjedelmes bizonyítással nem jár. A perben keletkezett iratanyag csekély mennyisége szintén nem támasztja alá alperesek perköltség igényét. Az alperesek két beadványt nyújtottak be, és egy tárgyalási napra került sor.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták. Egyetértettek az elsőfokú bíróságnak azon következtetéseivel, hogy az alperesek nem adatkezelők, legfeljebb a társasház lehet adatkezelő, illetve annak közgyűlése. Mivel ez jogkérdés volt, mely tekintetében az elsőfokú bíróság helytálló jogi következtetést vont le, további bizonyításra sem volt szükség. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy az alperesek nem adatkezelők, a fellebbezés az elsőfokú eljárásban előadott álláspontját ismétli meg. A perben megfelelően bizonyították a személyes adatok törlését is. Nem volt két külön hangrögzítés, csak a terem nagysága miatt és az egyszerű technika miatt (diktafon), a terem első és hátsó felében a jó hallhatóság érdekében kihelyeztek egy-egy diktafont. Nem volt jogszabályellenes az alperesi bizonyítás sem. Az elsőfokú bíróságnak nem kellett meghatároznia, hogy ki az adatkezelő, erre nem volt kereseti kérelem, arról kellett állást foglalnia, hogy az alperesek adatkezelők-e vagy sem. Az elsőfokú bíróság kellően kifejtette, hogy miért nem minősültek az alperesek adatkezelőknek, indokolási kötelezettségének megfelelően eleget tett. Nincs helye a perköltség leszállításának sem, az elsőfokú bíróság a leszállított ügyvédi munkadíj igényt megalapozottnak találta, a felperesnek lehetősége volt elállni a pertől, a felperes ugyanakkor a keresetét fenntartotta.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely a Pp. 381. § szerint az ítélet hatályon kívül helyezésére vezethetne. Az indokolás esetleges hiányosságai, vagy pontatlanságai megfelelő jogkövetkeztetések levonásával megszüntethetőek. Az elsőfokú ítélet indokolásának elégtelenségével kapcsolatos fellebbezési hivatkozások az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem alkalmasak.

A viszontválasszal és az érdemi ellenkérelemmel kapcsolatos alaki kifogások nem foghattak helyt, mivel a perelőkészítő iratok tartalma, az ott felsorolt alperesek személye alapján egyértelmű volt, hogy a jogi képviselő az alperesek nevében nyilatkozott. A kft. alperesként szerepeltetése az utolsó oldalon elírás eredménye lehetett.

Az elsőfokú bíróság azzal sem sértett jogszabályt, hogy az alperesek által csatolt A/12, A/13. sorszámú bizonyítékokat értékelte. Az ellenkérelemből és a viszontválaszból is egyértelműen megállapítható volt, hogy az alperesek milyen okból, mely tényállításuk alátámasztására kívánják ezen bizonyítékokat csatolni. Kétségtelen, hogy az alperes ellenkérelme általánosságban is

tartalmazza az okirati bizonyítékok felsorolását. Az ellenkérelem negyedik oldala azonban a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően kifejezetten megjelöli, hogy a törlést kívánja az A/12. sorszámú bizonyítékkal igazolni. Az A/13. sorszámú, a törlés végrehajtására vonatkozó jegyzőkönyv csatolása nem sértette a Pp. 170. § (2) bekezdés e) és Pp. 171. § (1) bekezdés b) pontját sem. Ezek a rendelkezések nem zárják ki azt, hogy ha a bizonyíték bizonyító erejét, tartalmát az ellenérdekű fél vitatja, a bizonyításához szükséges bizonyítékot megerősítő, azt kiegészítő további tényállítást tegyen, illetve okirati bizonyítékot csatoljon a bizonyításra kötelezett fél. A felperes egy korábbi törlési perre, továbbá arra hivatkozva vitatta a törlést, hogy az csak az adattárolás megszüntetésére vonatkozó döntés, nem határozható meg az alapján a törlés pontos időpontja, a törlő személye, törlés módja.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a releváns tényállást helyesen állapította meg. Az alperesek által csatolt törlésre vonatkozó határozat (A/12.), és annak végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (A/13.), a felperesi, II. rendű alperesi nyilatkozat alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen következtetett arra, hogy a felperes hangjáról készült felvételt törölték. A jegyzőkönyv utalt arra, hogy mindkét adathordozóról törölték a közgyűlés hanganyagát az ügyvezető jelenlétében. A II. rendű alperes ezen felül határozott nyilatkozatot tett arra, hogy a felperesen kívül más nem kért másolatot a közgyűlés hanganyagáról. A felperes elismerte, hogy a másolatot neki megküldték. A felperes további másolatok lehetőségére hivatkozása nem alkalmas a jegyzőkönyv tartalmának cáfolatára, a jegyzőkönyv tartalmát cáfoló bizonyítékot a felperes nem szolgáltatott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján, a törlés bizonyított tényére tekintettel a felperes keresete okafigyottá vált, és már ez okból is el kellett utasítani az Info tv. 14. § (1) bekezdés c) pontjára alapított keresetet.

A másodfokú bíróság egyebekben egyetértett azzal az elsőfokú bírósági következtetéssel is, hogy a felperes keresete - az adatkezelői minőség vizsgálata körében - jogkérdésként volt elbírálni.

Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki az Info tv. 3. § 9. pontja alapján annak vizsgálatából, hogy kit kell adatkezelőnek tekinteni. A másodfokú bíróság egyetértett azzal a következtetéssel, hogy az alperesek nem minősültek adatkezelőnek, azonban az elsőfokú bíróságtól eltérő indokból.

A fellebbező helyesen hivatkozott arra, hogy az adatkezelő személyét nem a jogszabályoknak megfelelés, hanem az adatkezeléssel kapcsolatos tények alapján, az adatkezelés teljes folyamatát áttekintve kell megállapítani. Ennek során vizsgálni kell az Info tv. 3. § 9. pontjának „másokkal együtt” fordulata alapján, a közös adatkezelés lehetőségét is. Közömbös volt ezért az, hogy a társasház alapidokumentumai nem jelölték meg, hogy ki az adatkezelő, és adatfeldolgozó és annak sem volt ügydöntő jelentősége, hogy a Társasház tv. 27. § szerint, mely szerv a legfőbb döntéshozó.

Az Info tv. 3. § 9. pontja alapján azt kellett vizsgálni, hogy - önállóan vagy másokkal együtt - ki, vagy mely szerv, szervezet hoz döntést az adatkezelésről, ki határozza meg az adatkezelés célját, az eszközöket, hozza meg a döntéseket az adatkezelésről, és hajtja végre az adatkezelési műveleteket az adatfeldolgozóval.

A csatolt közgyűlési jegyzőkönyv alapján tényként volt megállapítható, hogy a társasház közgyűlése, azaz a társasház közösség döntött a közgyűlésen elhangzottak hangfelvételen történő rögzítéséről. Ebből következően a közgyűlésen megszólalók hangjának, mint az Info tv. 3. § 2. pontja szerinti személyes adatának kezeléséről is a társasház döntött. Az előterjesztő személye, az

előterjesztés módja az Info tv. 3. § 9. pontjának fogalmi körében közömbös. Ugyanakkor a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy az ezt követő adatkezelési műveleteket is vizsgálni kellett. Ezeknél a műveleteknél pedig az adatkezelésre vonatkozó döntések nagyobb részt a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján az IB-től származtak. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes által csatolt 2018. áprilisi válaszlevél szerint a hangrögzítés „adatgazdája” az IB volt, a felperes törlés iránti kérelmének elutasításáról is az IB határozott. Az alperesek által csatolt törlésre vonatkozó határozatból is kitűnt, hogy a hangfelvétel törléséről is az IB döntött. Kétségtelen a fentiek alapján, hogy a társasház hozott döntést az adatkezelésről, a felvett személyes adatok további kezeléséről a döntések ugyanakkor részben az IB-től származtak.

Fentiek alapján az volt megállapítható, hogy a felperes személyes adatait a társasház és az IB egyaránt kezelte. Az adatkezeléssel kapcsolatos döntéseket a társasház és az IB, mint a társasház szerve hozta meg egymásra tekintettel, egymást kiegészítve. A társasház és az IB, ezért az Info tv. 3. § 9. pontja szerint közös adatkezelőnek minősült a felperes hangjáról rögzített felvétel, személyes adat tekintetében. Súlytalan volt a felperes azon hivatkozása, hogy nem rendelkezett sem a társasház, sem az IB jogképességgel, figyelemmel arra, hogy az Info tv. 22. § (4) bekezdése alapján a jelen kereset tárgyát képező, az Info tv. 14. § c) pontja, és az Info tv. 22. § (1) bekezdése szerinti személyes adat törlése iránti perben fél lehet az is, akinek egyébként nincs perbeli jogképessége.

A felperes által megjelölt alperesek külön-külön nem adatkezelők, nem dönthettek semmilyen módon a felperes adatainak törléséről, vagy annak mellőzéséről, csak az IB testület nevében, illetve annak tagjaként együttesen. A fellebbező érvelésével szemben, ha egy elkülönült testület, szerv dönt az adatkezelésről, annak folyamatáról, a döntéshozatalban részt vevők a döntéshozó, az adatkezelő részei, nem pedig közös adatkezelők, vagy adatfeldolgozók. Ezzel ellentétes következtetés a felperes általa hivatkozott adatvédelmi munkacsoporti véleményből (Munkacsoporti Vélemény) sem vonható le. A Munkacsoporti Véleményben szereplő példák adatkezelőként egy-egy társaságot, vagy elkülönült, speciális foglalkozású személyeket jelölnek meg (pl. bank, fizetési szolgáltató, könyvelő, stb.), nem pedig az adatkezelési műveletet eldöntő ügyvezetőt, vagy az adatkezelő igazgatótanácsát.

Helytállóan állapította meg a fenti - részben eltérő - indokok alapján az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek nem minősültek az Info tv. 3. § 9. pontja szerinti adatkezelőnek az Info tv. 22. § (1) bekezdése szerinti, adattörlés iránti perben.

Az adattörlés bizonyítottságára, és az alperesek adatkezelői minőségének hiányára tekintettel az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes keresetét. A fellebbezésben felhozott érvek nem voltak alkalmasak a per fő tárgyában hozott elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatására.

A perköltség megváltoztatására nem volt indok. Az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1), (2) bekezdése alapján állapította meg. Az alperesek számára, a felperesi beadványok és az alperesi beadványok terjedelmére, a pertárgyértékre tekintettel nem volt eltúlzottnak tekinthető az alperesi díjigény, további mérséklésre a felperes fellebbezésében felhozott indokok nem voltak alkalmasak. A felperes Pp. 86. § (2) bekezdésére hivatkozása is alaptalan volt. Az alperesek nem végeztek sikertelen perceseleteket és a bizonyítékaik előterjesztése sem késleltette az eljárás befejezését. A felperes az alperesi védekezés és bizonyítékok ellenére is fenntartotta a keresetét, nem hivatkozhatott így sem a Pp. 86. § (1) bekezdésére, és arra sem, hogy ha ezeket korábban megismeri, nem lett volna szükség a perre. A

csatolt másodfokú végzéssel érintett ügy jelentősen eltér a perbelitől: abban a felperes a törlés tényét megismerve a keresettől elállt, és az eljárás permegszüntetéssel végződött.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, erre tekintettel az alperesek javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, a Pp. 87. § (1) bekezdése és a csatolt költségjegyzék, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és (2) bekezdése alapján a pertárgyértéket, a tárgyaláson kívüli eljárást, és a fellebbezési ellenkérelemhez szükséges, indokolt munkamennyiséget figyelembe véve, mérsékelve 75.000 forint+áfa ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2019. március 13.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró

Fővárosi Ítéltábla
32.Pf.20.064/2019/8.

ZÁRADÉK

A végzés 2019. június 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. június 17.

Dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a Bass és Tasnádi Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Bass László) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dr. Izsáki Orsolya Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Izsák Orsolya) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe.) III. rendű, IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe.) V. rendű, VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe.) VI. rendű és VII.rendű alperes neve (VII.rendű alperes címe.) VII. rendű alperesek személyes adat törlése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 15.P.20.167/2018/11. számú ítélete elleni fellebbezési eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 2019. március 13. napján kelt

32.Pf.20.064/2019/5. számú ítélete kapcsán a felperes részéről Pf/7. sorszám alatt előterjesztett kijavítási kérelem folytán meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az 5. sorszámú ítéletét kijavítja akként, hogy a felperest 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelező rendelkezést törli, továbbá a bevezető részben a felperesi jogi képviselő ügyvédi iroda ügyintéző ügyvédje dr. ... helyett helyesen dr. Bass László.

A végzés ellen - az illetékfizetésre kötelezést törő részében - a közléstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblánál, de a Kúriához címezve kell benyújtani.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 250.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesek keresettel egyező marasztalását. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását és a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegének 38.100 forintra történő mérséklését.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 75.000 forint+áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 forint fellebbezési illetéket.

A felperes 7. sorszámú beadványában kérte a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.064/2019/5. számú ítéletének kijavítását, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján a 48.000 forint fellebbezési illeték fizetésére kötelező rendelkezés törlését.

Jelezte továbbá, hogy az ítélet bevezető része a felperesi jogi képviselő ügyintéző ügyvédje megnevezésnél tévesen a felperest jelölte meg az ügyintéző dr. Bass László ügyvéd helyett.

Arra hivatkozott, hogy a másodfokú határozat tévesen kötelezi fellebbezési illeték megfizetésére, mivel az Itv. hivatkozott rendelkezése alapján a személyes adatok védelmével kapcsolatos per illetékmentes, ahogy erre az elsőfokú bíróság ítélete utalt is.

A fentiek alapján kérte a másodfokú bíróságot, hogy a felperes fellebbezési illetékben történő marasztalását mellőzze és a bevezető részben a névelírást javítsa.

A felperes kérelme alapos.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 352. § (1) bekezdése szerint, ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, a bíróság azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja.

A felperes helyesen hivatkozott arra, hogy a per tárgyát tekintve a személyes adatok védelmével, illetve a közérdekű adatok nyilvánosságával összefüggésben indított per, amely az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes, ezért a Fővárosi Ítéltábla a határozatában szükségtelenül kötelezte a felperest a fellebbezés eredménytelensége miatt a fellebbezési illeték megfizetésére. Erre tekintettel, a másodfokú bíróság a határozata - illeték számítási jellegű hibája -

kijavításaként a Pp. 352. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést törölte.

A felperes a keresetlevél mellékleteként csatolt és azzal egy napon, 2018. április 9-én kelt meghatalmazás alapján a Bass és Tasnádi Ügyvédi Irodát hatalmazta meg a perbeli képviseletre, amely dokumentum szerint az ügyvédi iroda valamennyi tagja eljárhat. A per során a felperes - a képviseletet ellátó ügyvédi iroda ügyvédjeként - eljár saját perében, de a fellebbezést az iratok tanúsága szerint már dr. Bass László készítette, ezért a Fővárosi Ítéltábla a kijavítási kérelmet alaposnak értékelte, az ügyintéző ügyvéd személyét illetően is, és az ügyintéző ügyvéd személyét a bevezető részben a kérelemnek megfelelően javította ki a Pp. 352. § (1) bekezdése alapján a végzés rendelkező része szerint.

A végzés illetékfizetésre vonatkozó része elleni fellebbezés jogát a Pp. 352. § (4) bekezdés a) pontja biztosítja.

Budapest, 2019. május 21.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s. k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s. k.
bíró